

ПРОТОКОЛ

№ 19247

гр. София, 28.11.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 156 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ВА

при участието на секретаря ЕД

Сложи за разглеждане докладваното от ВА Гражданско дело № 20221110131248 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 09:00 часа се явиха:

На второ четене, след спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1, изр. 2 от ГПК.

ИЩЕЦЪТ „ЕП“ АД – редовно уведомен по реда на чл. 56, ал. 2 ГПК, не изпраща представител.

ОТВЕТНИКЪТ В. М. В. – редовно уведомена по реда на чл. 56, ал. 2 ГПК, не се явява, представлява се от адв. Л., с пълномощно по делото.

Адв. Л. – Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА писмо от 14.11.2022 г. по гр.д. № 3736/2022 г. по описа на СРС, 142-ри състав, към което е приложено искова молба от В. М. В. срещу „ЧЕЗ Електро България“ АД, от която се установява, че са предявени

частични отрицателни установителни искиове за погасителни по давност вземания за периода 2009 г. - 2020 г.

Адв. Л. – Нямам на този етап други доказателствени искания.

СЪДЪТ, като взе предвид становището на страните и представените по делото доказателства - по отношение искането за спиране на производството на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК намира, че същото е основателно, поради което следва да бъде уважено, поради следните съображения. Съгласно разпоредбата на чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК, съдът спира производството, когато в същия или в друг съд се разглежда дело, решението по което ще има значение за правилното решаване на спора. Касае се за спиране на делото поради връзка между делата (преюдициалност на едното дело спрямо другото). Следователно, производствата се отнасят едно към друго в съотношение на обуславящо към обусловено, като образуването на производствата, респ. предявяването на иска, съгласно правилото на чл. 125 ГПК е без значение в темпорално отношение, както е без значение характерът на обуславящото дело, следователно то може да е гражданско, административно или наказателно, като от значение е между страните да се формира сила на присъдено нещо по отношение на определен факт или право (правоотношение). Целта на спирането в разглежданата хипотеза е зачитане на силата на присъдено нещо, която би се формирала по преюдициалното (обуславящото) дело, която ще трябва да бъде зачетена в отношенията между страните по обусловеното делото. По този начин антиципирано се предотвратява наличието на основанията за отмяна на влязло в сила решение по чл. 303 ГПК. В мотивите на ТР № 2/19.11.2014 г. по т. д. № 2/2014 г. и ТР № 8/07.05.2014 г. по т. д. № 8/2013 г. на ОСГТК е посочено, че основанията за спиране по чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК е налице, когато има висящ процес относно друг спор, който е преюдициален и по който със сила на присъдено нещо ще бъдат признати или отречени права или факти, релевантни за субективното право по спряното производство. Обусловеността между двата спора се основава на връзката между субективните права, задължения и правопораждащите ги факти, както и съдържание на конкретните правоотношения. В тълкувателните мотиви по ТР № 7/2014 г. на ОСГТК на

ВКС, тази зависимост е обяснена и със съотношението между различните спорни предмети на двете дела, при което разрешаването на спора по обусловения иск е предпоставено от установителното действие на силата на присъдено нещо на решението по преюдициалното правоотношение. От изложеното, следва че връзката между делата, която има предвид чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК е обективната зависимост между две спорни правоотношения в съотношение на обуславящо и обусловено, която винаги е конкретно съществуваща, безспорно установена, пряко касае допустимостта или основателността на иска по обусловеното дело и поради това не предполага различия в преценките на съда по двете дела. Процесуалното значение на тази зависимост се изразява в това, че висящността на преюдициалния спор временно препятства упражняването на правото на иск по обусловеното дело, доколкото нормата на чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК императивно задължава съдът да преустанови процесуалните действия по разглеждането и приключването на делото с решение по съществото на спора. Необходимостта от съдебна преценка за наличие на преюдициална връзка и акт на съда, постановяващ спирането на обусловеното делото, не променя абсолютния характер на пречката и императивността на процесуалното правило. Съдът е длъжен да спре делото, при това независимо дали страните са поискали, или са се противопоставили на спирането. Поради това, наличието на обуславящо дело, без значение какъв е видът му (гражданско, административно, наказателно дело) и кога е образувано (преди или след обусловеното дело), актът по което следва да бъде зачетен от съда по обусловения иск с оглед нормите на чл. 297 - чл. 298, чл. 300, чл. 302 ГПК, е абсолютна отрицателна процесуална предпоставка за упражняването на правото на иск и за развитието на процеса по обусловеното дело - така Тълкувателно решение № 1/2017 г. на ОСГТК на ВКС. В случая от писмото от 14.11.2022 г. се установява, че ответницата в настоящото производство е ищец по гр. д. № 3736/2022 г. по описа на 142^{-ри} състав на СРС, като от представената исковата молба се изяснява, че се иска от съда със сила на присъдено нещо да се установи, поради давност недължимост на суми за периода 2009 г. - 2020 г. по отношение на ответника, който е ищец в настоящото производство. Предвид това и с оглед гореизложеното, макар търсената защита в двете производства да се различава, следва да се вземе предвид факта, че предметът на двете дела касае едно и също правоотношение, а с оглед разширените обективни предели на

сила на присъдено нещо по отрицателния установителен иск, то настоящият съдебен състав счита, че макар петитумите да са различни, ще трябва да се зачете сила на присъдено нещо по отрицателния установителен иск, поради което настоящото производство следва да бъде спряно.

ТАКА мотивиран, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК производството по гр. д. № 31248/2022 г. по описа на СРС, II Г. О., 156-ти състав до приключването на гр. д. № 3736/2022 г. по описа на 142-ри състав на СРС.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва в едноседмичен срок от днес пред СГС с частна жалба.

Протоколът е изготвен в СЗ, което приключи в 09:23 ч.

Съдия при Софийски районен съд: _____

Секретар: _____